

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 760/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti B. spol. s r. o., N., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 17/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti B. spol. s r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. októbra 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti B. spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 17/2013.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 9. februára 2012 „žalobu o zaplatenie sumy vo výške 8 945,90 €, návrh na vydanie platobného rozkazu“. Okresný súd listom zo 14. februára 2012 sťažovateľa vyzval uhradiť súdny poplatok, ktorý ho v určenej lehote zaplatil.

Dňa 10. mája 2012 vydal okresný súd platobný rozkaz č. k. 5 Rob/6/2012-16, ktorý nenadobudol účinky právoplatnosti a vykonateľnosti, pretože predmetný platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť. Predmetné konanie bolo prevedené pod sp. zn. 7 Cb 17/2013.

Sťažovateľ 2. júla 2013 urgoval okresný súd a žiadal, aby vo veci konal a rozhodol, avšak do podania ústavnej sťažnosti vo veci rozhodnuté nebolo.

3. Sťažovateľ považuje konanie okresného súdu za zdĺhavé, neefektívne a nehospodárne. Konanie trvá podľa sťažovateľa neprimerane dlhú dobu, keďže návrh bol podaný 9. februára 2012 a do podania ústavnej sťažnosti nebolo nariadené prvé pojednávanie.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 17/2013 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov. Požadoval taktiež priznať mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a náhradu trov zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným

postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

8. Ako z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, napadnuté konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 7 Cb 17/2013 trvalo v čase podania sťažnosti 20 mesiacov. Žalobu na okresnom súde podal sťažovateľ 9. februára 2012. Okresný súd vydal 10. mája 2012 platobný rozkaz, ktorý nebolo možné doručiť do rúk žalovaného. Dňa 2. júla 2013 adresoval sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu urgenciu, ktorou okresný súd žiadal o konanie vo veci a o skoré rozhodnutie.

9. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 47/03, II. ÚS 296/2011). Postup krajského súdu, aj keď sa sťažovateľovi nemusel javiť úplne efektívny, sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

10. Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že nebolo možné z hľadiska posúdenia predmetného konania považovať postup okresného súdu za taký, ktorý by porušoval základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Ústavný súd však pripomína, že prípadne dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, respektíve iné jeho konanie (neefektívny, nesústreďený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde. Dlhšie obdobie (táto otázka závisí od povahy veci) by totiž mohlo založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných priesťahov v súdnom konaní.

12. Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti (príkaz okresnému súdu konať, primerané finančné zadost'učinenie a náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013